

Cementiri de la Pobla de Claramunt

La Pobla de Claramunt

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Polígon Industrial els Plans d'Arau, s/n
Emplaçament: Fora del nucli urbà de la població, prop del polígon industrial dels Plans d'Arau.
Alçada: 288

Coordenades:

Latitud: 41.56524
Longitud: 1.66975
UTM Est (X): 389084
UTM Nord (Y): 4602362

Classificació

Número de fitxa: 08165 - 59
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani Historicista
Segle: XIX
Any: 1885
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Observacions protecció: BCIL n. 23-I (acord Ple Consell Comarcal 30-12-2002)
Número inventari: IPA5947
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Obert
Ús actual: Simbòlic
Titularitat: Pública
Titular: Ajuntament de la Pobla de Claramunt
Fitxes associades:

Descripció

Es tracta de l'actual cementiri municipal i és l'únic que hi ha actualment en funcionament dins el terme. Es troba ubicat al polígon industrial dels Plans d'Arau (se'l coneix popularment com "cementiri dels Plans d'Arau"), per tant allunyat del nucli de població

Catalogat dins la corrent artística de l'Historicisme, és de planta rectangular i està disposat segons un eix longitudinal NO-SE, amb l'accés al SE, amb el perímetre tancat per una senzilla tàpia d'obra arrebossada. L'obertura de l'accés està flanquejada per quatre obeliscs esgraonats, dos a banda i banda, que coronen quatre petits pilars. Té una superfície total de 2.900 m² i no disposa de capella.

Observacions:

IMATGE 2: Perspectiva aèria del cementiri (Google maps).

Història

L'enterrament més antic documentat a la Pobla de Claramunt és el d'època neolítica localitzat a Cal Ti, amb una antiguitat estimada entorn els 5.000 anys. Després d'un gran salt temporal i d'un buit d'informació notable, la primera sagrera històrica documentada a la Pobla de Claramunt correspon al cementiri de la capella del castell, documentada a partir de 1025. En un primer moment, la necròpoli deuria ocupar només l'espai de darrere l'absis de l'església, però amb posterioritat i degut a les seves atribucions parroquials s'estengué i passa a ocupar també el pati del castell.

Un segon cementiri medieval estava ubicat al turó de Sant Andreu, on Pere de Claramunt (documentat als voltants del 1205) hi fundà una capella on es donava sepultura als afectats per pestes, als condemnats, als forasters i als viatgers que morien a la Pobla durant el seu trajecte.

L'últim enterrament efectuat al cementiri de la capella de Sant Andreu data del 1710.

Que la seu parroquial, ubicada primigèniament al recinte del castell, es traslladés després de 1463 a una capella advocada a la Santíssima Trinitat que el 1380 s'havia fundat dins el nucli urbà de la Pobla de Claramunt, no significà el final de la sagrera del castell, ja que s'hi segueixen documentant inhumacions (això sí, cada cop menys freqüents) almenys fins l'any 1646. De fet, aquesta primitiva sagrera funcionà durant els seu últim segle en paral·lel al nou cementiri que el 1567-68 s'havia beneït al costat de la capella de la Santíssima Trinitat, cementiri que s'amplià el 1793 quan s'inaugurà l'església parroquial de Sant Maria i que estigué actiu fins el 1885 i que no fou exhumat fins l'any 1903.

Precisament l'any 1885 es va declarar a la Pobla de Claramunt una epidèmia de còlera asiàtica que va obligar a enterrar els 34 finats als Plans d'Arau, en un primitiu recinte al Pla del Corral del Coca, creant així el primer precedent del cementiri actual; uns pocs anys més tard, el 1892 s'hi començaren a construir nínxols i s'envoltà el recinte amb una tanca. El seu emplaçament fora del nucli de població donava per fi resposta efectiva a les exigències dels postulats higienistes que s'estaven escampant per tot Europa des de finals del segle XVIII i que havien aconseguit que a mitjan segle XIX s'instauraessin una sèrie de reformes higièniques i sanitàries que entre altres accions preveïen la construcció de nous cementiris fora dels nuclis urbans per tal d'evitar noves epidèmies. Amb aquesta nova situació, els cementiris parroquials dels nuclis habitats es van amortitzar definitivament (en un moment relativament tardà el cas de la Pobla) i es va

començar a enterrar als nous cementiris, recuperant així una costum que enfonsa les seves arrels en època romana, quan la Llei de les XII Taules prohibia explícitament enterrar dins el perímetre dels llocs habitats. En un primer moment, aquest cementiri va ser de titularitat municipal, però de seguida (el 1897) passà a mans de la parròquia; de nou, el 1987, l'Ajuntament va passar a administrar-lo, el que va permetre fer diverses obres de millora i ampliació entre 1993 i 1995.

Bibliografia

- SALES CARBONELL, Jordina (1993-94): "Tombes i Necròpolis Isolades a la Comarca de l'Anoia", Acta Historica et Archaeologica Mediaevalia, 14-15, ed. Departament d'Història Medieval de la Universitat de Barcelona, p. 325.
- VILA CARABASSA, Josep M. (1998): "El Castell de Claramunt (La Pobla de Claramunt)", Arqueologia Medieval a l'Anoia. Catàleg de l'exposició, Associació Catalana per a la Recerca en Arqueologia Medieval i Diputació de Barcelona, Igualada, p. 48-49.
- RIBA GABARRÓ, Josep (2005c): "El cementiri nou del segle XVI", Butlletí Municipal, octubre-novembre 2005, p. 18.
- RIBA GABARRÓ, Josep (2014): "Les sepultures parroquials", Butlletí Municipal, setembre-novembre 2014, p. 18.
- <http://www.patrimonifunerari.cat/mapa-funerari-de-catalunya/mapa-funera...>
- <http://invarquit.cultura.gencat.cat/Cerca/Fitxa?index=21&consulta=MCU0K...>

